

ආයතනානුපසන්නා සුතතං

එවං මෙ සුතං එකං සමයං හගවා සාවස්ථීයං විහරති පුබ්බාරාමෙ මීගාරමාතු පාසාදෙ, තෙන ටො පන සමයෙන හගවා තද්දුපොසපේ පනතරසෙ පුණ්ණිය පුණ්ණිමාය රක්ඛියා භික්ඛුසංඝපටිටුතො අබොධාකාසෙ නිසිංහො හොති. අඵ ටො හගවා තුණ්හිභුතං තුණ්හිභුතං භික්ඛුසංඝං අනුච්චොකෙඤ්චා භික්ඛු ආමනොති.

යෙ තෙ භික්ඛවෙ, කුසලා ධම්මා අරියා නියානිකා සමොධි ගාමිනො, තෙසං ටො භික්ඛවෙ, කුසලානං ධම්මානං අරියානං නියානිකානං සමොධි-ගාමිනං කා උපභියා සවණායාති. ඉති ටෙ භික්ඛවෙ, පුළ්ඤ්ඤාචාරො අසසු තෙ එවමස්ස චිච්ඡියා: යාවදෙව ආයතනං ධම්මානං යථාභුතං ඤාණායාති,

කිංචච ආයතං වදෙම:

ඉදං දුක්ඛං, අයං දුක්ඛසමුදයො'ති අයමෙකානුපසන්නා, අයං දුක්ඛ-නීරොධො, අයං දුක්ඛනීරොධගාමිනීපටිපද්ද'ති අයං දුතියානුපසන්නා. එවං සමාආයතනානුපසන්නො ටො භික්ඛවෙ, භික්ඛුතො අපමනස්ස ආකාපිතො පහිනනස්ස විහරතො දව්නනං එලානං අඤ්ඤතරං එලං පාටිකඛං දීටෙඨව ධම්මෙ අඤ්ඤ, සති වා උපාදිසෙසෙ අනාගාමිකාති. ඉදමටොච හගවා ඉදං වජ්ඣා සුගතො අථාපරං එතදටොච සත්ථා:

727 යෙ දුක්ඛං නප්පජානාති අථො දුක්ඛස්ස සමභවං
යත්ථ ච සබ්බසො දුක්ඛං අසෙසං උපරුජ්ඣති,
තඤ්ච මඤ්ඤං න ජානන්ති දුක්ඛපසමගාමිනං.

ද්වයතානුපයසනා සූත්‍රය

මා විසින් මෙසේ අසනලදී: එක් සමයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත්නුවර පූච්චාරාම නම් මිහිමාතූපාසාදයෙහි වැඩවසනසේක. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සද්දිරුණු පුණ්‍යධර්ම පොහෝලත් එදවස රාත්‍රියෙහි ඛික්ඛන් විසින් පිරිවරණලද්දහු අඛවස්හි වැඩහුන්සේක. එසඳ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අතිශයින් තුෂ්ණිමාන වූ භික්ෂුසඛ්‍යයා අනුච්චොක්ඛන කොට මහණුන් ඇමැතුහ:

මහණෙනි, අනවදාන වූ ආයතී වූ නිර්වාණයට හිතවැ වැටෙන (අර්හත් සඛ්‍යාත) සමොධිය එළවනසුලු යම් (සජන්ත්‍රි-ඉද්ධොධිපාක්ෂික නොහොත් පයථාප්ති සඛ්‍යාත) ධර්ම කෙනෙක් වෙත් ද, අනවදාන වූ ආයතී වූ නොයථාණික වූ සමොධියට පමුණුවනසුලු එ ධර්මය අසනු නොපට කවර ප්‍රයෝජනයක් ඇද්දැයි (කුමට තෙපි ඒ දහම් අසවූ දැයි) මහණෙනි, මෙසේ පුළුවස්නාහු වෙත් නම්, ඔහු මෙසේ (ප්‍රත්‍යක්ෂරමුඛයෙන්) කියැයුතු වන්නාහ: (ලොකික-ලොකොත්තර විසින්) ද්විවිධ කොට දක්වනලද ධර්මයන්ගේ ම යථාමාන (අවිපරිත) ඥානය සදහාය''යි.

කවරක් නම් දායක යි කියවූ ද යත්:

මේ පඤ්චස්කන්ධය දුක යැ, මේ අභිච්ඡෙදකාමණ්ණිකාච්චරිතය දු:ඛසමුදය යැ යන මේ එක් අනුපසන්‍යායෙකැ. මේ දු:ඛනිරොධය යැ, මේ දු:ඛනිරොධගාමිනීපටිපදා යැ යන මේ දෙවන අනුපසන්‍යා යි. මහණෙනි, මෙසේ මනා කොට ද්වයධර්මයන් පුනපුනා දක්නාසුලු අප්‍රමාද වූ කෙලෙස්තවන වැර ඇති කාය ජීවිත දෙක්හි නිරපෙක්ෂක වැ වාසකරණ භික්ෂුහු විසින් ඉහාත්මයෙහි ම අර්හත්වය හෝ (පුනර්භව වශයෙන් ගතයුතු) ය්කන්ධශෙෂයක් ඇතිවත් ම අනාගාමිභාවය හෝ යැ යන ද්විධර්මයන්ගෙන් අන්‍යතර එලයෙක් කැමැතිවිය යුතු ය යි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළසේක. සුගත වූ ශාක්‍යයන් වහන්සේ මෙය වදාලා යැලිත් අන්‍ය වූ තෙල ගාථා ද වදාළසේක:

727. යම් මහණ කෙනෙක් පඤ්චස්කන්ධදු:ඛය නො දැනිත් ද, වැලිත් එ දු:ඛයාගේ සමුදයත් නොදැනිත් ද, යම් නිව්වාණයෙක්හි සඵලකාරයෙන් නිරවශෙෂ කොට දු:ඛ නිරොධය වේ නම් එ නිවන හා දු:ඛොපශමයට යන එ මාගීයන් නො දැනිත් ද,

728 වෙතොව්චුතතිභිනා තෙ අපො-පඤ්ඤවිමුතතියා,
අභබ්බා තෙ අනනකිරියාය තෙ වෙ ජාතිජරුපගා

729 යෙ ව දුක්ඛං පජානන්ති අපඨං දුක්ඛස්ස සමභවං,
යත්ථ ව සබ්බසො දුක්ඛං අපසං උපරුජ්ඣති,
තඤ්ච මඤ්ඤං පජානන්ති දුක්ඛුපසමගාමිනං.

730 වෙතොව්චුතතිසමපන්නා අපඨං පඤ්ඤවිමුතතියා,
භබ්බා තෙ අනනකිරියාය න තෙ ජාතිජරුපගාති.

සියා අඤ්ඤානපි පරියායෙන සමමා ද්වයනානුපසන්නාති ඉති වෙ භික්ඛවෙ, පුජිතාරො අඤ්ඤ සියාතිසසු වචනියා, කථඤ්ච සියා: යං කිඤ්චි දුක්ඛං සමමගාති. සබ්බං උපධිපච්චියාති, අයමෙකානුපසන්නා. උපධිනං ඤ්චව අසෙසවීරාගනිරොධා නත්ථී දුක්ඛස්ස සමභවොති අයං දුක්ඛානුපසන්නා. එවං සමමා - පෙ - අපා පරං එතදවොච සත්ථා:

731 උපධිතිධානා පභවන්ති දුක්ඛා
යෙකෙවි ප්‍රොකසමී අනකරුපා,
යො වෙ අවිඤ්ඤා උපධිං කරොති.
පුනපුනං දුක්ඛමුපෙති මඤ්ඤ,
තස්මා පජානං උපධිං න කධිරා
දුක්ඛස්ස ජාතිසහවානුපසන්නි.

සියා අඤ්ඤානපි පරියායෙන සමමා ද්වයනානුපසන්නාති, ඉති වෙ භික්ඛවෙ, පුජිතාරො අඤ්ඤ සියාතිසසු වචනියා, කථඤ්ච සියා: යං කිඤ්චි දුක්ඛං සමමගාති, සබ්බං අවිජ්ජාපට්ඨියාති අයමෙකානුපසන්නා. අවිජ්ජාය ඤ්චව අසෙසවීරාගනිරොධා නත්ථී දුක්ඛස්ස සමභවොති අයං දුක්ඛානුපසන්නා. එවං සමමා - පෙ - අපා පරං එතදවොච සත්ථා:

728. (අර්හත්වඵලසමාධිසංඛ්‍යාත) වෙනොච්චුක්ඛියෙන් පිරිහුණු වැලි ප්‍රඥවිමුක්ඛියෙකුදු හීන වූ ඔහු දුක් කෙළවර කිරීමට අභව්‍ය වෙති, එකානතයෙන් ඔහු ජාතියට හා ජරාවට පැමිණියාහුය. (ජාතිජරායෙන් නො මිදුනාහු වෙති සේ යි.)

729. යම් මහණ කෙනෙකුත් ජංගමස්වකදියා තත්වූ පරිදි දනිත් ද වැලි එ දු:ඛයාගේ සමුදයත් දනිත් ද, යම් නිවනෙක්ඛි සච්ඡකාරයෙන් අශෙෂ කොට දු:ඛය නිරොධයට යේ නම් එය ද, දු:ඛව්‍යුපඤමයට යන එ මාභිසත්‍යයත් තත්වූ පරිදි දනිත් ද,

730. (අර්හත්වඵලසමාධි) විතච්චුක්ඛියෙන් සමන්වාගත වූ ද, වැලි (අර්හත්වඵල) ප්‍රඥවිමුක්ඛියෙන් සමන්වාගත වූ ද ඔහු වර්තදු:ඛය කෙළවර කරණු සඳහා භව්‍ය වෙති, ඔහු එකානතයෙන් ජාතිජරාවට නො යන්නාහු වෙතැ'යි.

ඉදින් මහණෙනි, “අන්‍ය පයඝායෙකිනුදු සමයග්ද්වයතානුදර්ශනායෙක් වන්නේ ද”යි මෙසෙයින් පුළුවස්නාහු වෙත් නම්, ‘වන්නේය’යි කියැයුතු වෙත්, කිසෙයින් වේය යන්: යම් කිසි වර්තදු:ඛයෙක් උපදන් නම්, එ හැම දුක (සාසුචකර්මසංඛ්‍යාත) උපධිප්‍රත්‍යයෙන් වේ යන මේ එක් අනුදර්ශනායෙක, එ උපධිත්තේ ම අශෙෂවිරාගනිරොධයෙන් වර්තදු:ඛයාගේ සම්භවයෙක් නැතැ'යි යන මේ ද්විතීයානුදර්ශනා වෙයි, මෙසෙයින් සමයග්ද්වයතානුදර්ශනා වේ යයි... වැලි ශාක්‍ෂාන් වහන්සේ අන්‍ය වූ ද තෙල ගාරා වදළහ:

731. ලොච්ච අනෙකසචරූප වූ යම් දු:ඛයෝ වෙත් නම්, ඔහු සාසුචකර්ම සංඛ්‍යාත උපධිනිදනායෙන් උපදනාහ. යම් අවිද්‍යාගතයෙක් එකැතින් සාසුචකර්ම කෙරේ නම්, එ මඤ්ජාඤ පුනපුනා සසරදුකට මැ එයි. එහෙයින් සමයක්ප්‍රඥයෙන් දන්ගේ වර්තදු:ඛය ජාතිප්‍රභව යයි දක්නේ සාසුචකර්ම නො කරන්නේ යයි.

ඉදින් මහණෙනි, ‘අන්‍යවූත් පයඝායෙකින් සමයග්ද්වයතානුදර්ශනා වේ ද’යි මෙසේ කොප පුළුවස්නාහු වෙත් නම්, ‘වන්නේය’යි කියැ යුතු වෙත්. කෙසෙයින් වන්නේයැ යන්: යම් මැ කිසි වර්තදු:ඛයෙක් උපදන් නම්, එ හැම (භවගාමී කර්මසමාහාරය පිළිබඳ) අවිද්‍යාප්‍රත්‍යයෙනැයි යන මේ එක් අනුපසන්නායෙක. අවිද්‍යාවගේ මැ අශෙෂවිරාගනිරොධයෙන් වර්තදු:ඛයාගේ සම්භවයෙක් නැතැයි යන මේ ද්විතීය වූ අනුපසන්නා යි. මෙසේ සමයග්ද්වයතානුදර්ශනය වේ ... වැලි ශාක්‍ෂාහු අනෙකුදු තෙල ගාරා වදළහ:

732 ජාතිචරණසංසාරාං යෙ වජ්ජනී පුනපුනං,
ඉත්තභාවඤ්ඤාථාභාවං අච්ඡේදායෙව සා ගතී.

733 අච්ඡේදා හයං මහාමොහො ජෙනිදං සංසිතං චිරං,
ච්ඡේදාගතාව යෙ සඤ්ඤා නාගච්ඡන්ති¹ පුනඛ්භවන්ති.

පියා අඤ්ඤානපි -පෙ- කරුණු පියා: යං කිඤ්චි දුක්ඛං සමමනාති
සබ්බං සඛ්ඛාරපච්චයාති අයමෙකානුපස්සනා, සඛ්ඛාරානංඤෙව අසස
චිරාගතීරොධා නත්ථි දුක්ඛස්ස සමභවොති අයං දුක්ඛානුපස්සනා, එවං
සමමා -පෙ- අථාපරං ඵතදචොච සත්ථා:

734 යං කිඤ්චි දුක්ඛං සමමනාති සබ්බං සඛ්ඛාරපච්චයා,
සඛ්ඛාරානං භීරොධෙන නත්ථි දුක්ඛස්ස සමභවොති.

735 ඵතමාදීනවං ඤ්ඤා දුක්ඛං සඛ්ඛාරපච්චයා,
සබ්බසඛ්ඛාරසමථා සඤ්ඤාය උපරොධනා,
එවං දුක්ඛස්සයො හොති ඵතං ඤ්ඤා යථාතථං.

736 සමමඤ්ඤා වේදගුණො සමමඤ්ඤාය පණ්ඩිතා,
අභිභුයා චාරසංයොගං නාගච්ඡන්ති පුනඛ්භවන්ති.

පියා අඤ්ඤානපි -පෙ- කරුණු පියා: යං කිඤ්චි දුක්ඛං සමමනාති
සබ්බං චිඤ්ඤාණපච්චයාති අයමෙකානුපස්සනා, චිඤ්ඤාණස්ස ඤෙව
අසසචිරාගතීරොධා නත්ථි දුක්ඛස්ස සමභවොති අයං දුක්ඛානුපස්සනා,
එවං සමමා -පෙ- අථාපරං ඵතදචොච සත්ථා:

737 යං කිඤ්චි දුක්ඛං සමමනාති සබ්බං චිඤ්ඤාණපච්චයා,
චිඤ්ඤාණස්ස භීරොධෙන නත්ථි දුක්ඛස්ස සමභවො.

1. නමෙ ගච්ඡන්ති පුනඛ්භවං මරං.

732. යම් කෙනෙක් (ස්කන්ධනිර්වානී නම් වූ) ජාතියට ද ස්කන්ධහෙද නම් වූ මරණයට ද ස්කන්ධපරිභාටී නම් වූ සංසාරයට ද පුනපුනා යෙන් නම්, මෙ මනුෂ්‍යභාවයට හා අවශේෂ නිකායභාවයට ද යෙන් නම්, ඒ අවිද්‍යාව ගේ ම ප්‍රත්‍යයභාවය යි.

733. යම් මෝහයක් කරණකොටගණ මෙ චර්තදු:ඛය බොහෝ කලක් විලිඳුනා ලද, මෙ මෝහය මැ අවිද්‍යා යි. අර්හත්වමාභීථිද්‍යායෙන් යම් සත්ත්ව කෙනෙක් කෙලෙස් විනිවිදි ග්‍රියානු නම්, ඔහු පුනර්භවයට නො එත්.

අන්‍ය වූ ද පයඛායෙකින් ... වන්නේ ද? යි...කෙසේ වන්නේ ය යත්: යම් කිසි චර්තදු:ඛයෙක් උපදනේ නම්, ඒ හැම දුක් ත්‍රිවිධාභිසංස්කාර-ප්‍රත්‍යයෙන් වෙයි යන මෙ එක් අනුදම්නායෙක. සංස්කාරයන්ගේ ම අශෙෂවිරාගනිරොධයෙන් චර්තදු:ඛයාගේ සම්භවයෙක් නැත යන මෙ දෙවන අනුපසන්නා යි. මෙසේ මනාකොට ... වැලි අන්‍ය වූත් තෙල ගාරා ගාඤ්ඤ වදලහ:

734. යම් කිසි සසරදුකෙක් උපදනේ නම්, ඒ හැම දුක් සංස්කාරප්‍රත්‍යය යෙන් වේ. සංස්කාරයන්ගේ නිරොධහේතුයෙන් දු:ඛයාගේ සම්භවයෙක් නැතැ යි.

735. සංස්කාරප්‍රත්‍යයෙන් චර්තදු:ඛ වෙයි යන තෙල ආදීනව දන මාභීඤ්ජනායෙන් සඵසංස්කාරයන්ගේ ශමටයෙන් ද මාභීඤ්ජනායෙන් ම කාමසඤ්ඤිතාගේ උපරොධනායෙන් ද මෙසේ දු:ඛක්ෂය වේ යයි තෙල දු:ඛක්ෂය අවපරිත කොට දන,

736. සමාග්දම්න ඇති අර්හත්වමාභීඤ්ජනාවේදයට පත් පශ්ඨිතයෝ මනාකොට දන (මෙත්‍රභූමකවර්ණ සඛ්ඛාත) මාරසංයෝගය මැඩූ පුනර්භවයට නො එත්.

අන්‍යපයඛායෙකිනුදු වේ ද? යි ... කිසෙයින් වේ ය යත්: යම් කිසි දු:ඛයෙක් උපදනේ නම්, ඒ හැම දුක් (කර්මසහජාතාභිසංස්කාර) විඤ්ජන ප්‍රත්‍යයයෙන් වෙයි යන මෙ එක් අනුපසන්නායෙක. විඤ්ජනායාගේ මැ අශෙෂවිරාගනිරොධයෙන් චර්තදු:ඛයාගේ සම්භවයෙක් නැතැ යි මෙ දෙවන අනුපසන්නා යි. මෙසේ මනාකොට ... වැලි ගාඤ්ඤ අන්‍යවූත් තෙල ගාරා වදලහ:

737. යම් කිසි සසර දුකෙක් උපදනේ නම් ඒ හැම දුක් අභිසංස්කාර-විඤ්ජනප්‍රත්‍යයෙනි. අභිසංස්කාරවිඤ්ජනායාගේ නිරොධහේතුයෙන් ම චර්තදු:ඛයාගේ සම්භවයෙක් නැත.

738 එතමාදීනවං ඤානා දුක්ඛං විඤ්ඤාණපච්චයා,
විඤ්ඤාණපසමා භික්ඛු නිවජානො පරිනිබ්බුතො'ති.

සියා අඤ්ඤානපි -පෙ- කථංකථා සියා: යං කිංඤ්ඤි දුක්ඛං සමෙහාති සබ්බං
එසසපච්චයාති. අයමෙකානුපසන්නා, එසසඤ්ඤා නෙව අසෙසවිරාග
නිරොධා නත්ථි දුක්ඛස්ස සමහවොති අයං දුක්ඛානුපසන්නා. එවං සමමා -පෙ-
අපාපරං එතදවොච සත්ථා:

739 තෙසං එසසපරෙතානං භවසොනානුසාරිනං,
කුම්මඤ්ඤපට්ඨනනානං ආරා සංයොජනකඛයො.

740 යෙ ච එසසං පරිඤ්ඤාය අඤ්ඤාය උපසමෙ රතා¹,
තෙ චෙ එසසාභිසමයා නිවජානා පරිනිබ්බුතා'ති.

සියා අඤ්ඤානපි -පෙ- කථංකථා සියා: යං කිංඤ්ඤි දුක්ඛං සමෙහාති
සබ්බං වෙදනාපච්චයාති අයමෙකානුපසන්නා, වෙදනානං නෙව අසෙස-
විරාගනිරොධා නත්ථි දුක්ඛස්ස සමහවොති අයං දුක්ඛානුපසන්නා. එවං
සමමා -පෙ- අපාපරං එතදවොච සත්ථා:

741 සුඛං වා යදි වා දුක්ඛං අදුක්ඛමසුඛං සහ
අජ්ඣක්ඛනංකථා ඛෙද්ධා ච යං කිංඤ්ඤි අත්ථි වෙදිතං.

742 එවං දුක්ඛනති ඤානාන මොසධම්මං පලොකීතං²
චුක්ඛ චුක්ඛ වයං පසසං එවං තත්ථි විජානාති³
වෙදනානං ඛයා භික්ඛු නිවජානො පරිනිබ්බුතො'ති.

සියා අඤ්ඤානපි -පෙ- කථංකථා සියා: යං කිංඤ්ඤි දුක්ඛං සමෙහාති
සබ්බං තණ්හාපච්චයාති අයමෙකානුපසන්නා, තණ්හාය නෙව අසෙස
විරාගනිරොධා නත්ථි දුක්ඛස්ස සමහවොති අයං දුක්ඛානුපසන්නා. එවං
සමමා -පෙ- අපාපරං එතදවොච සත්ථා:

1. අඤ්ඤාපුරසමෙ - ම ඡ සං 2. පලොකීතං ම ඡ සං
3. විරජජනි-පි ඉ 2

738. සසරදුක් වේදනාප්‍රත්‍යයයෙන් වෙයි යන තෙල කරුණ ආදීනව යි දන අභිසංස්කාරවේදනායාගේ ව්‍යපසමයෙන් තෘෂ්ණා රහිත මහණ ක්ලෙශපරිනිව්‍රාණයෙන් පිරිනිව්‍රයේ යි.

අත්‍ය පයඛායෙකිනුදු වෙදු?යි ... කෙසේ වන්නේ දැයි යම් කිසි දුකක් උපදනේ නම් එහැම දුක් අභිසංස්කාරවේදනාසම්ප්‍රසුක්තස්පඨිප්‍රත්‍යයෙන් වෙයි යන මෙ එක් අනුපස්සනායෙක. ස්පඨියාගේ මෑ අශේෂවිරාගනිරොධහෙතෙසෙන් දු:ඛයාගේ සමභවයෙක් නැත යන මෙ දෙවන අනුපස්සනා යි. මෙසේ මනාකොට ... ශාක්‍යාහු වැලි අනෙකුදු තෙල ගාරා වදළහ:

739. ස්පඨියෙන් මැඩීගිය, තෘෂ්ණාසංඛ්‍යාග හවසුන්තස (තෘෂ්ණාව) අනුව යන සුළු, කුමඟට පිළිපත් ඔවුනට සංයොජනක්ෂය දුරෙහි වේ.

740. යම් කෙනෙකුත් ස්පඨිය ත්‍රිවිධපරිඤ්චිසින් පිරිසිඳ දන අර්හත්මාභිඤ්ඤායෙන් පිළිවිඳ දන එලසමාපක්ඛි විසින් නිව්‍රාණව්‍යපඣමයෙහි ඇලුනාහු නම් ස්පඨියභිසමයහෙතෙසෙන් ඔහු එකැතියෙන් තෘෂ්ණා රහිත වුවාහු, කෙලෙස් පිරිනිවනින් පිරිනිවුනාහු යයි.

අත්‍යපයඛායෙකිනුදු වන්නේය ... කෙසේ වන්නේ ය යත්: යම් මෑ කිසි පක්ඛිස්කන්ධදු:ඛයෙක් උපදනේ නම්, එ හැම දුක් කර්මසම්ප්‍රසුක්ත වේදනාප්‍රත්‍යයයෙන් වන්නේ ය යන මෙ එක් අනුපස්සනායෙක. කර්මසම්ප්‍රසුක්ත වේදනාවන්ගේ ම අශේෂවිරාගනිරොධහෙතෙසෙන් දු:ඛයාගේ සමභවයෙක් නැතැයි යන මෙ දෙවන අනුපස්සනා යි. මෙසේ මැනවින් ... ඉක්බිති ශාක්‍යාහු අත්‍යවූත් තෙල ගාරා වදළහ:

741. සුඛ වූ හෝ වැලින් දු:ඛ වූ හෝ අදු:ඛාසුඛ වූ හෝ ආධ්‍යාත්මික වේවයි බාහිර වේවයි යම් මෑ කිසි වේදයිතයෙක් ඇත් නම්,

742. නස්නා සැහැවි ඇති, ජාතීමරණයෙන් බිඳෙනසුලු මෙ හැම වේදයිතයෙක් ම දු:ඛකාරණ යයි දන, උදයව්‍යයඤ්ඤායෙන් ස්පඨි කෙරෙමින්, අත්තයෙහි හඬනානුදම්භයෙන් ව්‍යය දක්වීන් මෙසේ එ වේදයිතය දුකැයි දන්නේ ද, එ මහණ මාභිඤ්ඤායෙන් කර්මසම්ප්‍රසුක්ත වේදනාවන්ගේ ක්ෂයයෙන් තෘෂ්ණා නැත්තේ පිරිනිවුනේ වේ යයි.

තවත් පයඛායෙකින් ... කෙසේ වන්නේ ය යත්: යම් මෑ කිසි දුකක් සම්භූත වේ නම්, එ හැම දුක් කර්මසම්භාරතෘෂ්ණාප්‍රත්‍යයයෙන් වෙයි යන මෙ එක් අනුපස්සනායෙක. එ තෘෂ්ණාවගේ මෑ අශේෂවිරාගනිරොධයෙන් දු:ඛයාගේ සමභවයෙක් නැතැයි යන මෙ දෙවන අනුපස්සනා යි ... ඉක්බිති ශාක්‍යාහු අත්‍ය වූත් තෙල ගාරා වදළහ:

743 නණ්ණා දුතියො පුරිසො දීසමඤ්ඤාන සංසරං,
ඉක්ඛාචක්ඛාචාභාවං සංසාරං නාතිවක්ඛාති.

744 එතමාදීනවං ඤජවා නණ්ණාදුක්ඛස්ස සමභවං;
චිතතණ්ණා අනාදනො සනො භික්ඛු පරිබ්බජෙ'ති.

සියා අඤ්ඤානපි -පෙ- කථංඤාච සියා: යං කිඤ්ඤි දුක්ඛං සමෙභාති
සබ්බං උපාදනපච්චයාති අයමෙකානුපසන්නා. උපාදනානං ඤෙච අසෙස-
විරාගනිරොධා නත්ථී දුක්ඛස්ස සමභවොති අයං දුතියානුපසන්නා. එවං
සමමා -පෙ- අථාපරං එතදචොච සන්ථා:

745 උපාදන පච්චයා භවො භූතො දුක්ඛං නිගච්ඡති,
ජාතස්ස මරණං භොති එසො දුක්ඛස්ස සමභවො.

746 තපමා උපාදනක්ඛයා සමමදඤ්ඤාය පණ්ඩිතා,
ජාතික්ඛයං අභිඤ්ඤාය නාගච්ඡන්ති පුනබ්බවන්ති,¹

සියා අඤ්ඤානපි -පෙ- කථංඤාච සියා: යං කිඤ්ඤි දුක්ඛං සමෙභාති
සබ්බං ආරම්භපච්චයාති අයමෙකානුපසන්නා, ආරම්භානං ඤෙච
අසෙසවිරාගනිරොධා නත්ථී දුක්ඛස්ස සමභවොති අයං දුතියානු පසන්නා. එවං
සමමා -පෙ- අථාපරං එතදචොච සන්ථා:

747 යං කිඤ්ඤි දුක්ඛං සමෙභාති සබ්බං ආරම්භපච්චයා,
ආරම්භානං නිරොදධන නත්ථී දුක්ඛස්ස සමභවො.

748 එතමාදීනවං ඤජවා දුක්ඛං ආරම්භපච්චයා,
සබ්බාරම්භං පටිනිසස්සජ්ජ අනාරම්භවිමුක්ඛිතො.²

749 උච්ඡින්නභවනණ්ණස්ස සන්නචිත්තස්ස භික්ඛුනො,
චිතීඤ්ඤා ජාතිසංසාරො නත්ථී තස්ස පුනබ්බවොති.

1. න ගච්ඡන්ති පුනබ්බවං - මජ්ඣං.
2. අනාරම්භෙ විමුක්ඛිතො - ඔඤ්ඤා

743. තෘෂ්ණා දෙවැනි කොට ඇති පුරුෂ දිගුකල් ව්‍යුතී-උත්පත්ති විසින් සැරිසරන්නේ ඉහාත්මභාව අන්‍යාත්මභාව දෙකින් යුත් (ස්කන්ධ-පරිපාටි සංඛ්‍යාත) සංසාරය ඉක්මැ නො යෙයි.

744. තෘෂ්ණාව වර්තද්‍රව්‍යයෙන් සම්භවයට කාරණය යයි තෙල තෘෂ්ණාවගේ ආදීනව දැන විගත වූ තෘෂ්ණා ඇතියේ ආදාන නැතියේ ස්වභාවය මහණ ගික්ම යන්නේ යයි.

තවත් පයඝායෙකින් වන්නේ යයි ... කෙසේ වන්නේය යත්: යම් මැ කිසි වර්තද්‍රව්‍යයක් සම්භූත වේ නම්, එහැම කර්මසම්භාරඋපාදානප්‍රත්‍යයයෙන් වෙයි යන මේ එක් අනුපසසනායෙක, උපාදානායන්ගේ මැ නිරවශෙෂවිරාගනිරොධයෙන් ද්‍රව්‍යයෙන් සම්භවයෙන් නැතැ"යි යන මේ දෙවන අනුපසසනා යි. මෙසේ මැනැවින් ... ඉක්බිති ශාස්තෘහු අන්‍යවූත් තෙල ගාරා වදළහ:

745. උපාදානප්‍රත්‍යයයෙන් විපාකභව වෙයි, සම්භූත වූයේ වර්තද්‍රව්‍යයට පැමිණෙයි, ජාතයාභව මරණ වෙයි, තෙල භවය ද්‍රව්‍යයෙන් සම්භවකාරණ වේ.

746. එහෙයින් උපාදානායන්ගේ ක්ෂයයෙන් අනිත්‍යාදී විසින් මනා කොට දැන (නිච්ඡාසංඛ්‍යාත) ජාතික්ෂය විශිෂ්ටඥනයෙන් දැන, පුනර්භවයට නොඑත් යි.

අන්‍යවූත් පයඝායෙකින් වන්නේය ... කිසෙයින් වෙයි යත්: යම් මැ කිසි දුකක් උපදනේ නම්, එ හැමදුක් කර්මසම්ප්‍රසුක්තවිපරිප්‍රත්‍යයයෙන් වේ යන මේ එක් අනුපසසනායෙක, ආරම්භසංඛ්‍යාත විපරිප්‍රත්‍යයෙන් ම නිරවශෙෂ විරාග නිරොධයෙන් ද්‍රව්‍යයෙන් සම්භවයෙන් නැතැයි යන මේ දෙවන අනුපසසනා යි. මෙසේ මොනොවට ... ඉක්බිති ශාස්තෘහු අන්‍යවූත් තෙල ගාරා වදළහ:

747. යම් මැ කිසි වර්තද්‍රව්‍යයක් උපදනේ නම්, එ හැම දුක් ආරම්භප්‍රත්‍යයයෙන් වෙයි, ආරම්භප්‍රත්‍යයන්ගේ ම නිරොධයෙන් එ වර්තද්‍රව්‍යයෙන් සම්භවයෙන් නැති.

748. ආරම්භප්‍රත්‍යයයෙන් උපදනා තෙල දුක ආදීනව යි දැන හැම ආරම්භයන් හැරපියා (නිච්ඡාසංඛ්‍යාත) අනාරම්භයෙහි මුක්ත වූ,

749. මගනැණින් උසුන් කළ භවතෘෂ්ණා ඇති කෙලෙස් සන්තිදුමෙන් සන්තූන් සිත්ඇති එ මහණහට පුනර්භව නැත. ජාතිසංඛ්‍යාත සංසාරය තරණය කෙළේ යි.

සියා අභ්‍යන්තරි -පෙ- කරුණු සියා. යංකිඤ්ඤි දුක්ඛං සමමහාති සබ්බං ආභාරපච්චයාති අයමෙකානුපසසනා, ආනාරානං තෙවද අසෙසඵ්- රාගභීරොධා නත්ථි දුක්ඛස්ස සමහවොති අයං දුක්ඛයානුපසසනා එවං සමමා -පෙ- අරාපරං එතදවොච සත්ථා:

750 යං කිඤ්ඤි දුක්ඛං සමමහාති සබ්බං ආභාරපච්චයා,
ආනාරානං නිරොධෙන නත්ථි දුක්ඛස්ස සමහවො.

751 එතමාදීනවං ඤ්ඤා දුක්ඛං ආභාරපච්චයා,
සබ්බානාරං පරිඤ්ඤාය සබ්බානාරමනිසසිතො.

752 ආරොග්ගං සමමදඤ්ඤාය ආසවානං පරිසබ්බයා,
සබ්බියං සෙඵ්ඨි ධම්මවෙදධා සබ්බං නොපෙඨී වෙදගුති.

සියා අභ්‍යන්තරි -පෙ- කරුණු සියා: යං කිඤ්ඤි දුක්ඛං සමමහාති සබ්බං ඉඤ්ඤ්තපච්චයාති අයමෙකානුපසසනා, ඉඤ්ඤ්තානං තෙවද අසෙසඵ්- රාගභීරොධා නත්ථි දුක්ඛස්ස සමහවොති අයං දුක්ඛයානුපසසනා එවං සමමා -පෙ- අරාපරං එතදවොච සත්ථා:

753 යං කිඤ්ඤි දුක්ඛං සමමහාති සබ්බං ඉඤ්ඤ්තපච්චයා,
ඉඤ්ඤ්තානං නිරොධෙන නත්ථි දුක්ඛස්ස සමහවො,

754 එතමාදීනවං ඤ්ඤා දුක්ඛං ඉඤ්ඤ්තපච්චයා,
තස්මා හි ඵජං වොසසජජ සබ්බාතෙර උපරුක්ඛිය,
අනෙතෙජා අදුපාදනො සතො හිත්ඛු පච්චිකපෙති.

සියා අභ්‍යන්තරි -පෙ- කරුණු සියා: නිසසිතස්ස වලිතං මොඤ්ඤි අය මෙකානුපසසනා, අභිසසිතො න වලිතීති අයං දුක්ඛයානු පසසනා. එවං සමමා -පෙ- අරාපරං එතදවොච සත්ථා:

755 අභිසසිතො න වලිති නිසසිතො ච උපාදියං,
ඉත්ථාචඤ්ඤාචාභාවං සංසාරං නාතිවිඤ්ඤති.

අන්‍ය පයඛායෙකිත්‍යු වන්තෝ ය ... කෙසේ වන්තෝ ය යත්: යම් මෑ කිසි දුකෙක් උපදන් නම්, එ හැම කර්මසම්ප්‍රයුක්ත ආභාරප්‍රත්‍යයෙන් වෙයි යන මෙ එක් අනුපසන්නායෙක, ආභාරයන්ගේ ම අශේෂ විරාග නිරෝධයෙන් දුඛයාගේ සම්භවයෙක් නැත යන මෙ දෙවන අනුපසන්නා යි. මෙසේ මනාකොට ... උක්ඛිති ශාස්තෘහු අන්‍යවූත් තෙල ශාරා වදළහ:

750. යම් මෑ කිසි දුඛයෙක් සම්භුත වේ නම්, එ හැම ආභාරප්‍රත්‍යයෙන් වෙයි, ආභාරයන්ගේ නිරෝධයෙන් දුඛයාගේ සම්භවයෙක් නැත.

751. ආභාරප්‍රත්‍යයෙන් දුඛය වේ යන තෙල කරුණ ආදීනව යි දන හැම ආභාරය පිරිසිඳ දන සඵභාර තෘෂ්ණා විසින් ඇසිරි නො කෙළේ වෙයි.

752. (නිච්ඡාණසංඛ්‍යාත) ආරෝග්‍යය මනාකොට දන ආශ්‍රවයන්ගේ පරික්ෂයෙන් සිවුපස ප්‍රත්‍යවෙක්ෂා කොට සෙවුනේ සිවුසස්දහම්භි පිහිටියේ සිවුමහන්‍යාට පැමිණියේ දෙව මතුණාදී සංඛ්‍යාවට නො යේ යයි.

අනෙකුදු පයඛායෙකිත් වන්තෝ ය ... කෙසේ වන්තෝ ය යත්: යම් මෑ කිසි දුකෙක් සම්භුත වේ නම්, එ හැම දුක (තණ්හා මාන දිට්ඨි කම්ම කිලෙස) ඉඤ්ජිතයන්ගේ ප්‍රත්‍යයෙන් වෙයි යන මෙ එක් අනුපසන්නායෙක. ඉඤ්ජිතයන්ගේ මෑ අශේෂවිරාගනිරෝධයෙන් දුඛයාගේ සම්භවයෙක් නැත යන මෙ දෙවන අනුපසන්නා යි. මෙසේ මනාකොට ... උක්ඛිති ශාස්තෘහු අනෙකුදු තෙල ශාරා වදළහ:

753. යම් මෑ කිසි දුකෙක් පාළ වේ නම්, එ හැම දුක ඉඤ්ජිතප්‍රත්‍යයෙන් වෙයි. ඉඤ්ජිතයන්ගේ මෑ නිරෝධයෙන් දුඛයාගේ සම්භවයෙක් නැති.

754. වර්තදුඛය ඉඤ්ජිතප්‍රත්‍යයෙන් වේ යන තෙල කරුණ ආදීනව යි දන එහෙයින් මෑ තෘෂ්ණාසංඛ්‍යාත එජාව හැරපියා කර්ම, කර්මසම්ප්‍රයුක්ත සංස්කාරයන්ගේ නිරුද්ධ කොට එජා රහිත වූයේ උපාදන නැතියේ මහණ ආරාමත් ව භික්ෂුගේ යයි.

අනෙකුදු පයඛායෙකිත් වන්තෝ ය ... කෙසේ වන්තෝ ය යත්: තෘෂ්ණාමානදෘෂ්ටි විසින් ස්කන්ධයන් ඇසිරි කළහුට හයවලන වෙයි යන මෙ එක් අනුපසන්නායෙක, එසෙයින් ස්කන්ධයන් ඇසිරි නො කෙළේ නො සැලේ යන මෙ දෙවන අනුපසන්නා යි. මෙසේ මනාකොට ...ඉක්ඛිති ශාස්තෘහු අනෙකුදු තෙල ශාරා වදළහ:

755. අනිශ්‍රිතවූයේ නො සැලේ. නිශ්‍රිත ම උපාදන විසින් ස්කන්ධයන් ගන්තෝ ඉහාත්මභාව, අන්‍යථාභාව සංඛ්‍යාත සංසාරය ඉක්මැ නො වැටෙයි.

756 එතමාදීනවං ඤාතො නිසසයෙසු මහබ්භයං,
අනිසසිතො අනුපාදනො සතො හිතඤ්ඤා පරිබ්බජෙති.

සීයා අඤ්ඤානපි -පෙ- කථංඤා සීයා: රුපෙහි හිතඤ්ඤා ආරුප්පා¹
සත්තනරොති අයමෙකානුපස්සනා, ආරුප්පෙහි² නිරොධො සත්තනරොති අයං
දුතියානුපස්සනා. එවං සම්මා -පෙ- අපාපරං එතදවොච සඤ්ඤා:

757 යෙ ව රුපුපගා සත්තා යෙ ව ආරුප්පවාසිනො³
නිරොධං අප්පජානන්තා ආගන්තාරො පුනබ්භවං.

758 යෙ ව රුපෙ පරිඤ්ඤා අරුපෙසු සුසංඝධිතා,
නිරොධෙ යෙ වීම්බවන්ති තෙ ජාන මම්බු භාසිනොති.

සීයා අඤ්ඤානපි -පෙ- කථංඤා සීයා: යං හිතඤ්ඤා සද්දෙවකස්ස
ලොකස්ස සමාරකස්ස සම්බන්ධස්ස සසම්මන්තස්ස සමානස්ස සමානස්ස සමානස්ස
මනුස්සාය ඉදං සම්බන්ධං උපනිජ්ඣාසිතං තද් මරියානං එතං මුසාති යථා
භූතං සම්මසංඤ්ඤා සුද්ධං අයමෙකානුපස්සනා, යං හිතඤ්ඤා සද්දෙවකස්ස
-පෙ- සද්දෙවමනුස්සාය ඉදං මුසාති උපනිජ්ඣාසිතං තද් මරියානං එතං
සම්බන්ධං යථාභූතං සම්මසංඤ්ඤා සුද්ධං, අයං දුතියානුපස්සනා. එවං
සම්මා -පෙ- අපාපරං එතදවොච සඤ්ඤා:

759 අනන්තානි අනන්තානි පස්ස ලොකං සද්දෙවකං,
නිව්චං නාමරුප්පං ඉදං සම්බන්ධං මඤ්ඤති.

760 යෙන යෙන හි මඤ්ඤානී තතො තං භොති අඤ්ඤාපා.
තං හි තස්ස මුසා භොති මොසධම්මං හි ඉත්තරං.

1. අරුපා-මඡසං.
2. අරුපෙහි-මඡසං.

3. අරුප්පවාසිනො- ම.ඡ.ස.

756. නි:ශ්‍රයන්හි මහත් භය වේ යන තෙල ආදීනවය දන අතිශ්‍රිත වූයේ උපාදන නැතිසේ මහණ සිහි ඇතිසේ නික්මැ යේ යි.

අත්පර්යායෙකිනුදු වන්නේ ය ... කෙසේ වන්නේ ය යත්: මහණෙනි, රූපභව කෙරෙත් නොහොත් රූපසමාපත්ති කෙරෙත් අරූපභවයෝ නොහොත් අරූපසමාපත්ති ශාන්තකරවෙති යන මේ එක් අනුපසන්නායෙක, අරූපසමාපත්ති කෙරෙත් නිරොධය (නිව්වාණය) ශාන්තකර වේ ය යන මේ දෙවන අනුපසන්නා යි. මෙසේ මනාකොට ... ඉක්බිති ශාස්තෘහු අන්‍යවූත් තෙල ගාථා වදළහ:

757. යම් මැ රූපොපග සත්ත්වයෝත් යම් මැ අරූපභවවාසී සත්ත්වයෝත් වෙත් නම් නිව්වාණසංඛ්‍යාත නිරොධය නො දන්නාහු පුනර්භවයට එනසුලු වෙත්.

758. යම් කෙනෙක් රූපභවයන් පිරිසිදු දන අරූපසමාපත්තීන්හි මොනොවට පිහිටියාහු ද, යම් කෙනෙක් නිරොධයෙහිදු මුක්තවෙත් ද, එ ජනයෝ ත්‍රිවිධමාරයන් හැරයන්නාහු වෙති යි.

අන්‍යපයඛායෙකිනුදු ... කෙසේ වන්නේ ය යත්: මහණෙනි, යම් නාම රූපයෙක් දෙවියන් සහිත මරුන් සහිත බලුන් සහිත ලෝකය විසින්ද ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන් සහිත දෙවිමිනිසුන් සහිත ප්‍රජාව විසින් (ධූව ඉහ සුම ආත්ම වශයෙන්) “මෙ සත්‍යය” යි දක්නාලද නම්, එ නාමරූපය බුද්ධාදී ආයඛියන් විසින් ‘තෙල මෘෂායෙකැ’ යි සමාක් ප්‍රඥවෙන් යථාභූත කොට දක්නාලද ය යන මේ එක් අනුපසන්නායෙක. මහණෙනි, යම් නිව්වාණයක් සදෙවක ... දෙවිමිනිසුන් ඇතුළු ප්‍රජාව විසින් “තෙල මෘෂායෙකැ” යි දක්නාලද නම්, එ නිවණ ආයඛියන් විසින් “තෙල නිවණ සත්‍යය” යි යථාභූත කොට සමාක්ප්‍රඥයෙන් මොනොවට දක්නාලද ය යන මේ දෙවන අනුපසන්නා යි. මෙසේ මනාකොට ... ඉක්බිති ශාස්තෘහු තෙල අනෙක් ගාථා ද වදළහ:

759. අනාත්ම වූ නාමරූපයෙහි තෘෂ්ණාදී විසින් බැසගත් සදෙවක ලොකයා ආත්ම යන මාන ඇති (එහි) බලව ධූව ඉහාදී විසින් දක්මින් මෙ සත්‍යය යි හඟනේ ය.

760. (රූප වෙදනායෙහි) යම් යම් මැ අයුරෙකින් පාඨග්ජනයෝ තෘෂ්ණාදී විසින් හඟනාහු ද, ඒ නාමරූපය ඒ හැඟි අයුරින් අත්පරිදී වෙයි, ඔහුගේ එ මඤ්ඤිතය මෘෂා මැ වෙයි. ඉන්වර වූ එ නාමරූපය නස්නා සැහැවී ඇති හෙයිනි.

761 අමොසධච්චෙ නිබ්බානං තදරියා සච්චනො වීදුං
තෙ වෙ සච්චාභිසමයා නිවජාතා පරිනිබ්බුතාති.

සියා අඤ්ඤානපි පරියානං සච්චො ද්වයනාත්තපසනාති, ඉති චෙ භික්ඛවෙ පුළුඤ්ඤාචො අසසු, සියාතිසසු චචනියා. කථංඤා සියා: යං භික්ඛවෙ සදෙවකසං -පෙ- සදෙවමත්තසංයාය ඉදං දුක්ඛනති උපනිජ්ඣාධිතං තදමරියානං එතං දුක්ඛනති යථාභූතං සම්මපඤ්ඤාය සුද්ධං අයමෙකාත්තපසනා, යං භික්ඛවෙ සදෙවකසං -පෙ- සදෙවමත්තසංයාය ඉදං දුක්ඛනති උපනිජ්ඣාධිතං තදමරියානං එතං සුඛනති යථාභූතං සම්මපඤ්ඤාය සුද්ධං, අයං දුතියාත්තපසනා.

එවං සච්චො ද්වයනාත්තපසනා ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අපමනසං ආනාපිනො පභිකසංසච්චනො දච්චනං එලානං අඤ්ඤාතරං එලං පාටිකඛං දිට්ඨව ධම්මෙ අඤ්ඤා, සති වා උපාදිසෙසෙ අනාගාමිතාති. ඉදමචොව භගවා ඉදං වජා සුගතො අථාපරං එතදචොව සථා:

762 රූපා සද්දරසා ගන්ධා එසසා ධම්මොව කෙවලා,
ඉට්ඨා කන්තා මනාපා ව යාවතජීති වුවචති.

763 සදෙවකසං ලොකසං එතෙ වො සුඛසම්මතා,
යථ වෙ තෙ නිරුජ්ඣනති තං තෙසං දුක්ඛසම්මතං.

764 සුඛනති දිට්ඨමච්චෙසති සක්කායසසුපරොධනං,
පට්ඨනිකම්ඤං භොති සබ්බලොකෙන පසන්නං.

765 යං පථෙ සුඛනො ආහු තදරියා ආහු දුක්ඛනො,
යං පථෙ දුක්ඛනො ආහු තදරියා සුඛනො වීදුං.

761. ආයතියෝ නො නස්නා සැහැවී ඇති ඒ නිවණ සත්‍යවිසින් දත්භ, සත්‍යාවබොධයෙන් එ අරිහු ඒකාන්තයෙන් තෘෂ්ණා රහිත වුවාහු පිරිනිව්වාහු වෙති යි.

මහණෙනි, අන් පයතියෙකිනුදු මනාකොට ආයතනානුපසන්නාව වන්නේ දෑ යි මෙසේ පුළුවන්හු වෙත් නම්, වන්නේ ය යි ඔහුට කිවයුතු වේ. කෙසේ වන්නේ ය යත්: මහණෙනි, යම් මෑ සවැදැරුම් ඉෂ්ටාලඛිතයක් සදෙවක ... දෙවිමිනිසුන් සහිත ප්‍රජාව විසින් මෙ සුඛයෙකැයි දක්නාලද නම්, එ ආයතියන් විසින් තෙල දුකැ යි තත්වු පරිදි සමාක්ප්‍රඥයෙන් මොනොට්ට දක්නාලද ය යන මෙ එක් අනුපසන්නායෙක. මහණෙනි, යම් මෑ නිව්ණයක් සදෙවක වූ ... දෙවිමිනිසුන් සහිත ප්‍රජාව විසින් මෙ දුකැයි දක්නාලද නම්, එ ආයතියන් විසින් තෙල සුඛ යයි සමාක්ප්‍රඥයෙන් මොනොට්ට දක්නාලද ය යන මෙ දෙවන අනුපසන්නා යි.

මහණෙනි, මෙසෙයින් මොනොට්ට ආයතනානුදර්ශී වෑ අප්‍රමඤ්ඤ වෑ කෙලෙස් තවන වැර ඇති වෑ, ප්‍රතිතාත්ම වෑ වසන මහණහට ඉහාත්ම භාවයෙහි මෑ අර්හත්වය හෝ උපාදිශේෂය ඇතිවත් මෑ අනාගාමීත්වය හෝ යි උභයශ්‍රාමණ්‍ය ඵලයන් අතුරෙන් අන්‍යතර ඵලයෙක් කැමැතිවිය යුතු, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක. සුගත වූ ශාක්‍යන් වහන්සේ මෙය වදරා ඉක්බිති තෙල අන්‍ය වූ ගාරා ද වදළහ:

762. ඉෂ්ටවූන් ප්‍රියවූන් මනවධන්තාවූන් රූපයෝ ය ශබ්දයෝ ය රසයෝ ය ගන්ධයෝ ය ස්ප්‍රෂ්ටව්‍යයෝ ය ධර්මාලඛිතයෝ ය යන යම්කාක් අනවශේෂ අරමුණු ඇතැයි කියනු ලැබේ ද,

763. සදේවක. ලෝකයා විසින් තෙල ආලඛිතයෝ සුඛහ යි සමමත වෙත්. යම් මෑ නිව්ණයෙකිනි තෙල ආලඛිතයෝ නිරුද්ධ වෙත් නම්, එ නිව්ණය ඔවුන් විසින් දුකැයි සමමත වේ.

764. සන්කාය සංඛ්‍යාත පණ්ණස්කන්ධයා ගේ නිරොධය (නිව්ණය) සුඛ ය යි ආයතියන් විසින් දක්නා ලදී, නුවණින් දක්නවුන්ගේ මේ දැනනය සියලු ලෝකයා හා ප්‍රත්‍යනීක (පිළිලොම්) වෙයි.

765. අනායතී පෘථග්ජනයෝ යම් වසතුකාමයක් සුඛවශයෙන් කීහු නම්, එ වසතුකාමය ආයතියෝ දුක් උසින් දෙසුහ. යම් නිව්ණයක් අන්‍ය-පෘථග්ජනයෝ දුක් විසින් කීහු නම්, ආයතියෝ එ ගිවන සුඛ විසින් දත්භ.

766 පස ධම්මං දුරාඡානං සම්පවුද්ධොත්ථ අවිදුසු,
නිවුතානං තමො හොති අත්ඨකාරො අපසසනං.

767 සතඤ්ච වීච්චං හොති ආලොකො පසසතාමීච,
සනතීකෙ න වීඡානනතී මගා ධම්මස්ස'කොචීද,

768 භවරාගපරෙතෙහි භවසොකානුසාරිහි,
මාරධෙය්‍යානුපනෙතෙහි නායං ධම්මො සුසම්බුධො.

769 කො නු අඤ්ඤත්‍ර මරියෙහි පදං සම්බුද්ධුමරහතී,
යං පදං සම්මදඤ්ඤය පරිනිබ්බන්තී අනාසවාතී.

ඉදමචොච භගවා, අඤ්ඤානා තෙ හිත්ඛු භගවිනො භාසිතං අභි-
නාදුන්තී - ඉමස්මිං ඛො පන චෙය්‍යාකරණස්මිං භඤ්ඤමානො සට්ඨිමන්තානං
හිත්ඛුනං අනුපාදය අසචෙහි විත්තානි වීච්චම්-සුතී.

ද්වයතානුපසන්නා සුඤ්ඤා නිධිතං.

තස්සද්දනං :

සම්මං උපධි අවිඡ්ඡාච සඤ්ඤා විඤ්ඤාණ පඤ්චමං,
ඵසාවෙදනියා තණ්හා උපාදනාරම්භා ආහාරා;
ඉඤ්ඤිතං චලිතං රූපං සච්චං දුකෙඛන සොළසාතී.

මහාවග්ගො තතියො.

තස්සචග්ගාසුද්දනං :

පඛඤ්ජා ච පධානඤ්ච සුභාසිතඤ්ච පුරලාසං.
මාසසුඤ්ඤා සභිමයාච සෙලො සජ්ජං ච වුච්චතී,
වාසෙච්චොචාපි කොකාලි නාලොකා ද්වයතානුපසන්නා,
ද්වාදසෙනානි සුඤ්ඤානි මහාවග්ගොනි වුච්චතී.

766. ශ්‍රාවකයෙහි, දුර්විභේදය වූ නිව්‍යාණධර්මය නැණැසින් දකිවූ එ නිවන්හි අභේදයේ සම්ප්‍රමුඛ වෙත්. කුමක් හෙයින්ද යත්: අවිද්‍යායෙන් වැලැදුණු ඇතිසැටිය නොදන්නාවුනට අඤ්ඤා වූ තමය වෙයි.

767. ප්‍රභේදයෙන් දක්නාවූ සන්පුරුෂයනට ආලෝක සෙයින් නිව්‍යාණය විවෘත වෙයි. (තවපසුකය හෝ ස්කන්ධයන් හෝ පිරිසිදු දත යුතුවන හෙයින්) නමා හමුයෙහි වූ ද නිව්‍යාණය මාභිමාභිධර්මයෙහි අකොපිද වූ මාගහුත ජනයෝ නො දන්නාහ.

768-769. හවරාගයෙන් මධනාලද, හවසුතස අනුව යන්නවුන් විසින් මෙ නිව්‍යාණධර්මය සුවසේ අවබෝධ කටහැකි නො වේ. යම් නිව්‍යාණපදයක් මාභිඤ්ජනයෙන් දන අනාසුට වූවාහු පිරිනිවෙත් නම් එ නිවන් පිය දනගන්නට ඉන්ද්‍රියමක උර්තයට නොපැමිණි ආයතියන් මුත් අන් කවරෙක් සමත් වේද යි.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ ද්වයතානුපස්සනා සුත්‍රය වදළ සේක. සතුටු සිත් ඇති එ මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ භාෂිතය සතුටින් පිළිගත්හ. වැලි මෙ වෙය්‍යාකරණය දෙසනු ලබන් ම සැටක් පමණ මහණුන්ගේ සිත් උපාදන විසින් නො ගෙණ ආසුචියන්ගෙන් මිදුනාහ යි.

ද්වයතානුපස්සනා සුත්‍රය නිමි.

එහි උද්දනය:

චතුස්සත්‍යය, උපධිය, අවිජ්ජාය, සංඛාරය, පස්වැනි විඤ්ඤාණය, එසසය, වෙදනියය, තණ්හාය, උපාදනය, ආරම්භය, ආහාරය, ඉඤ්ජිතය, චලිතය, රූපය, සවචය, දුක්ඛය යි මෙ සුත්‍රයෙහි විෂය සොලොසෙකි.

තුන්වැනි මහාවග්ගිය යි.

එ වග්ගියගේ උද්දනය:

පබ්බජ්ජාසුත්‍රය, පධානසුත්‍රය, සුභාසිතසුත්‍රය, සුඤ්චිකභාරද්වාජනට දෙසු පුරුලාසසුත්‍රය, මාසසුත්‍රය, සතියසුත්‍රය, සෙලසුත්‍රය, සප්පෙසුත්‍රය, වාසෙට්ඨසුත්‍රය, කොකාලිකසුත්‍රය, නාලකසුත්‍රය, ද්වයතානුපස්සනා සුත්‍රය දැයි මෙ මහාවග්ගිය දෙලොස් සුත්‍රයෙකින් උපලක්ෂිතය.